

(המשך מעמוד 8)

ריקה. פעם היתה מושבה גרמנית. זה קרה כמעט במיקרה. השליח הגרמני שבא לספח את קאמרון — ארץ החסילונים" בשפת הפורטוגזים, שגילו אותה במסעיהם לאורך חופי אפריקה — הקרים בכמה ימים בלבד את שליחיהן של בריטניה וצרפת, שגילו במאוחר שיש שם חלל ריק. על פי הכלל שכל הקודם זוכה, הפכה קאמרון לנחלתו של הקיסר הגרמני.

אחרי מלחמת-העולם הראשונה חולקה הארץ בין צרפת ובריטניה, שצבאותיהן המושלבים כבשו אותה במהלך המלחמה. עם השחרור מן העירון הקולוניאלי התאחדו שני החלקים מחדש. כיום זהו מדינה מסודרת יחסית, בעלת מישטר שאינו מן הגרועים ביבשת רב-הרריה. למעשה שולטים בה הצרפתים. כינון יחסים בינה ובין ישראל עשוי להיות צעד לקראת חידוש היחסים עם מדינות שחורות נוספות, אחרי כינון היחסים עם חוף-השנהב.

לשחק אותה. המיכשול האמיתי ברכה של ישראל בארצות השחורות הוא היחס המיוחד של ישראל לדרום אפריקה. במשך זמן-מה ניתן לרמות ממשלה שחורה זו או אחרת, ביחוד כשהיא רוצה להיות מרומה. לשם כך המציאה ממשלת-ישראל נוסחה חדשה: "ישראל תהא כלפי דרום-אפריקה בדיוק כמו שאר מדינות המערב". זהו, כמובן, ניסוח שיקרי. זה עתה חזרה מדרום-אפריקה מישלחת ישראליה ממשלתית רמת-דרג, שביקרה שם בניגוד חותך לעמדת מדינות המערב, שהפסיקו את כל המישלחות והביקורים במדינה הגיוענית. בעור שמדינות אלה דנות על החרפת העיר צומים, מהרקה ישראל את היחסים עם דרום-אפריקה, ואף מתכוננת לעזור לה להערים על העיצומים.

דברים כאלה אינם נשאים בסדר. לאורך ימים לא תצלה מדינות האוהות במקל בשני הקצוות. ישראל תצטרך להחליט מה חשוב לה יותר: היחסים עם המדינות השחורות, המהוות קבוצה חזקה בא"ם, או היחסים עם הגיוענים הלבנים בדרום (ראה מה הם אומי-רים).

בניתיים אפשר לשחק אותה נוסח פרס.

יחסים מרחביים

כברו וחשדו

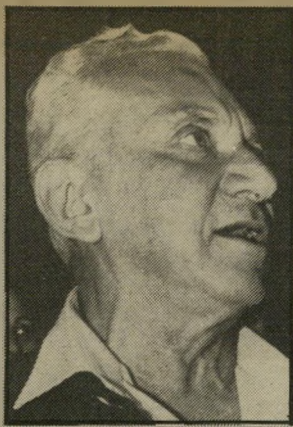
בצורה עדינה רומז מובארכ ישראל שאינו מאמין לה. רק כאשר יוסכם על הבוררים, יוכל שימעון פרס להמשיך בלוחהטיסות שלו זה לא נעים, אמר אליהו בן-

הוקר ארן אשה הובאה לתפקיד

הדוח עבי-הכרס. המכיל את תוצאות חקירתו של התלונות נגד גונדר רמי סויסה. מונח בביתו מהיום הראשון בלילה. סויסה לא הסוהר.

פרשת סויסה: דוח צימחוני

שר ברילוב האסיר זכה במיכרז

מה בכל זאת יש בדוח המסקרן? הדוח אינו מכיל בדיקה של עבירות פליליות, כפי שדווח תחילה בתיקשות. אלא בדיקה של חריגות מינהליות. עקיפת סמכויות, העברת אסירים בין בתי-הסוהר, נוהל בלתי-תקין על מתן פקודות ונוהל בלתי-מקובל של גיוס אנשים לשרות בתי-הסוהר.

רק אחרי התתונה

צימוק מעבודת הוועדה: אחד המתלוננים לפני הוועדה, שכיחן כראש ענף-קניות בשרות בתי-הסוהר, ושהועבר מתפקידו זה, טען כי סויסה גייס צעירה, שנתונה אינם מתאימים לשרות, ורמז על האפשרות של קיום יחסים אינטימיים בין השניים. הבדיקה העלתה כי יש צד שני, פחות סימפטי, לתלונה. אסיר שעבד אצל ראש-הענף התיידד עימו עד כדי יציאות משותפות לכיוון תל-אביב, ומי זכה באחד המיכרזים שנערכו

תפס עם האסיר. הפרשה נבדקה על-ידי היועץ המישפטי של שרות בתי-הסוהר. הדוח העבה והמפורט הוא צימחוני בהשוואה לכותרות שהק' דימו אותו, ואינו מכיל מסקנות חד-משמעיות. כמו שיש לפטר את סויסה מתפקידו או להשעותו עד תום הבדיקה. את המסקנות הר-תלונה. אסיר שעבד אצל ראש-חיים ברילוב, וזה יחליט אחרי שסיסה יגיש את השגותיו המפור-טות על הדוח.

המסר של מובארכ: רק אחרי שיוסכם על הבוררים, יתמנה שגריר מצרי בתל-אביב ויומן פרס לוועידת פיסגה במצריים. משיכה באף. מניין גישה זו של "כברו וחשדו", נוסח מצריים? בעוד שישראלים רבים מאמינים כי המצרים הפרו את הסכם-השלום ולא כוננו את מלוא היחסים שהוסכם עליהם, נראה הדבר אחרת בצד המצרי. שם סבורים כי ישראל הפרה את הסכם קמפ-דייוויד, וחייבלה בהגשמת ההב-טחה להעניק "אוטונומיה מלאה" לפל-סטינים, תוך סיפוק "הזכויות הלגרי טימיות והצרכים הצורקים של העם הפלסטיני". המשא-והמתן על האוטונומיה נמ-שך ונמשך, ולבסוף הסתיים בלא-כלום. המצרים מאמינים כי הישראלים לא

התכוונו מעולם להגשים את ההסכם, ומשכו את אנוור אלי-סאראת באף במשך חודשים ארוכים, עד שזה נמאס לכל.

מכאן זיירותו של מובארכ, הוא רוצה להיות בטוח כי הבוררות אכן תתחיל, לפני שהוא מוזמן את פרס וממנה שגריר בתל-אביב, לעיני העולם הערבי.

ערב הבחירות. לשימעון פרס דוחק הזמן. הביקור במצריים חיוני לו, מה גם שהאמריקאים רמזו לו שרונלד ריגן יקבל את פניו רק אחרי קיום הפיסגה פרס-מובארכ. שני הביקורים, הקשורים עתה זה בזה, חשובים לתרמית של פרס לקראת סיום תפי-קידו.

מכיוון שזה ברור לגמרי גם למר בארכ, הוא יודע שיש לו קלף חשוב ביד. בעזרתו הוא לוחץ על ישראל להסכים לבוררים.

תחזית: ישראל תגיע להסכם עם מצריים על זהות הבוררים, פרס יבקר במצריים ובכית הלכן, הבוררות תימשך שנה-שנתיים, ותסתיים ערב הבחירות הבאות בישראל.

סיכוייה של ישראל לזכות בה הם מיועריים.

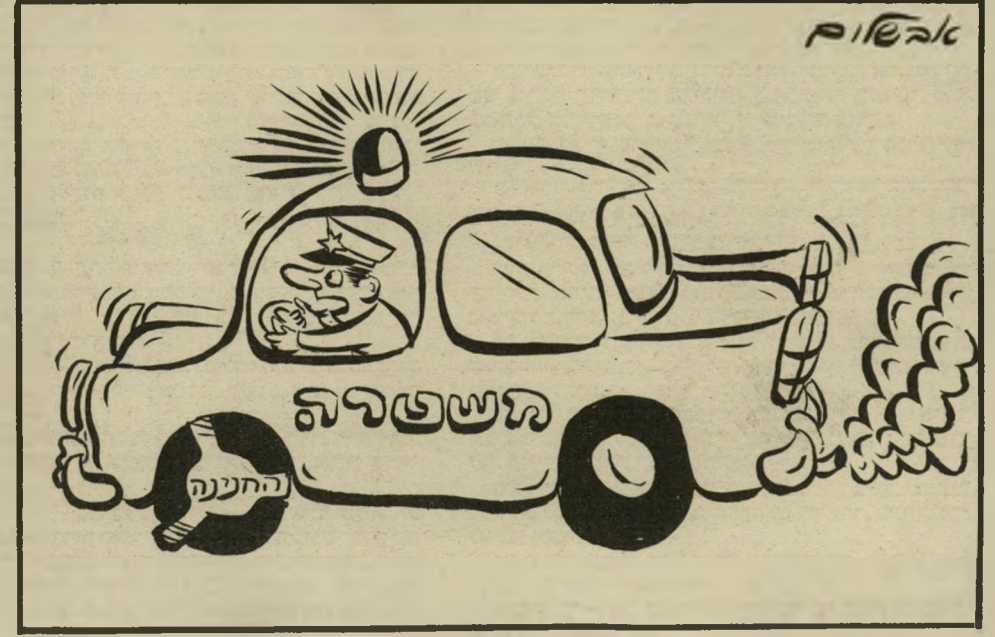
הפרשה הדברים שלו נאמרו

כשם שעבירה גוררת עבירה, חנינה גוררת חנינה

זה לא בא כהפתעה לאיש. חיים הרצוג, נשיא המדינה, חנן עוד שיבעה אנשי שב"כ על עבירות שבוצעו בקשר עם פרשת האוטובוס מס' 300. אילו עבירות? יש הסכמה אילמת בישראל שלא לדבר כל כך. כל כלי-התיקשות בישראל עשו יד אחת כדי להימנע מפירוט בלתי-נעים. בעברית פשוטה: הריגה ככוונה תחילה וכאופן ברוטאלי של שני

אלישר, השגריר הישראלי הראשון במצריים. זה מראה שהם לא מאמינים לנני" וכך אומנם זה נראה. אחרי שישארל אשירה את שטריהבוררות בעניין טאבה, אפשר היה לקוות שחוסני מובארכ יגשים את משאת-נפשו של שימעון פרס: יזמינו לביקור ממלכתי במצריים, ערב בקירו הממלכתי בארצות-הברית. אירועי-פיסגה אלה נועדו להוות את אקורד-הסיום של הסימפניה הראשונה של פרס ברא-שות-הממשלה.

אבל מובארכ הוא אדם זהיר מאוד. הוא ממתין להסכם על מינוי הבוררים, שבלעדיו אין כל ערך לשטריהבוררות. שטריהבוררות היפה ביותר אינו שווה את הנניר שהוא כתוב עליו, אם אין הצדים מסכימים על זהות הבוררים.

סנדלי דנוור

אסירים כבולים, אחרי סיום אירועי החטיפה וההסתערות. ולאחר מכן: עדויות-שקר לפני שתי ועדות-חקירה חוקיות, תוך החשרת קציני-צבא בכיר. מעשה חינוכי. חנינה היא בלתי-נמעת, אחרי שניתנה חנינה למי שנתנו להם את הפקודה להרוג ולשקר. שום חוש-צדק לא היה סובל את העמדתם לדין של וקאטינס, אחרי שיחרור הגדולים.

כשם שעבירה גוררת עבירה, חנינה גוררת חנינה.

החטא הקדמון היה החנינה הרא-שונה, בצורה שהיא ניתנה. עכשיו רק נוסף חטא על חטא.

החנינה השניה חמורה מן הראשונה רק מבחינה אחת: בניתיים עברו כמה שבועות, לנשיא היתה שהות להרהר ולשקול את דבריו. למרות זאת לא הוסיף הנשיא לחנינה השניה הצהרה פשוטה המגנה בצורה חד-משמעית ודרמטית רצח שבויים ואסירים. תחת זאת באו כמה מילים סתמיות.

מכ-שפתורים. האם יש טעם בהמשך החקירה המישטרית בנוסחות אלה?

על כך יכולות להיות שתי דיעות: הריעה החיובית, האומרת שעכשיו ניתן לערוך חקירה נוקבת ותכליתית לגבי אחריות, הדרג המדיני" (קרי: יצחק שמיר ומשה ארנס) לרצח ולספיחיו. זוכיה-חנינה אינם יכולים לסרב להעיד בטענה שהם מפלילים את עצמם, גם הם שכבר הודו בעבירות, וראש השב"כ קבע שהוא פעל "בסמכות וברשות", כלומר: על פי פקודה בלתי-חוקית של הממונה עליו.

הריעה הצנינה, האומרת שעכשיו לא תהיה החקירה אלא תהיה מט-שפתיים להתחייבות היועץ המישפטי בכית-המישפט הגבוה לצדק, וכי מכל העניין לא ייצא דבר וחצי-דבר.

נכבאות מסוג זה, מנצחים בדרך כלל הציניקאים.

לשון חמדת לבי. התימניה "יערב שלוש דהרם כמון כתוש עם דבש ויאכל ביום חצי דהרם!" זאת היא תרופת ששתיים קדומה של יוצאי תימן למה קראו, בלשונם הישירה, "לחיווק האיבר". מאז ומתמיד הצטיינה לשונם של יוצאי תימן בישירותה, בעממיותה, כי עושר ביטוייה ובמליצותיה גם יחד. וכאשר יסובו, בחודש הבא, עשרות אל-פי תימנים, כהגיגתם העממית הראשור נה, התימניאדה, שגולדה בעיקבות המיימונה המארוקאית והסהארנה הי כוררית, יוכלו באי האירוע להעריך גם את תרומת התימנים ללשון העברית, תרומה שאיתה כבר העריך בראשית המאה מחיה-הלשון אליעזר בן-יהודה, שכלל רבים מחידושיהם במילונו הגי-דול.

התאכרות. מאז 104 עליותם ארצה הראשון, לפני 104 שנים, לא חדלו יהודי תימן מלתת את חלקם להעשרת הלשון העברית. אם זה המר נח בחיני-חינם, המדבר כעד עצמו, ואם זה המונח חודשית, שכבר נכנס ללשון כהגדרה מובנת מאליה למש-כורת חודשית.

היו גם חידושי לשון שלא כל-כך נקלטו, כמו בית-קרשים לצרף, מן הסוג בו התגוררו רבים מעולי תימן בשנותיהם הראשונות בארץ, או הת-אכרות, במובן התיישבות על הקרקע.

התכתבות. מובן שכך לא תמו כישורי הלשון התימניים. אחד השטי חים בהם רב כוחם הוא שטח ראשי-התיבות. אם למשל לישראלי הממוצע, הקיצור חמיל הוא מושג צה"לי טהור (חדר-מלחמה), הרי לתימני הכותב לאובתו אלה הם ראשי תיבות הרבה יותר משמחים: חמדת ליבי, ואם לאשכנזי החרדי אדמו"ר אינו אלא התואר המסורבל של רב גדול כתורה (אדוננו, מורנו ורבנו), הרי יש לתימני, לעומת זה, אדמו"ר, שהיא פניה מקובלת לראש המישפחה: אדוני, זקני, מורי ורבי".

העולם הזה 2556